

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 32

- 32,1 וישכם לבן בבקרא, ויבשק לבניו ולבנותיו--ויברך אתהם; וילך וישב לבן, למקומו.
- 32,2 ויעקב, הלך לדרכו; ויפגעו-בו, מלאכי אלהים.
- 32,3 ויאמר יעקב באשר ראם, מתנה אלהים זה; ויקרא שם-המקום ההוא, מתנים. {פ}
- 32,4 וישלח יעקב מלאכים לפניו, אל-עשו אחיו, ארצה שעיר, שדה אדום.
- 32,5 ויצו אתם, לאמר, כה תאמרון, לאדני לעשו: כה אמר, עבדך יעקב, עם-לבן גרתי, ואחר עד-עמה.
- 32,6 ויהי-לי שור וסמור, צאן ועבד ושפטה; ואשלטה להגיד לאדני, למצא-חן בעיניך.
- 32,7 וישבו, המלאכים, אל-יעקב, לאמר: באנו אל-אחיך, אל-עשו, וגם הלך לקראתך, וארבע-מאות איש עמו.
- 32,8 ויבא יעקב מאד, ויצר לו; ויחץ את-העם אשר-אתו, ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים--לשני מחנות.
- 32,9 ויאמר, אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והכה-ויהי המחנה הנשאר, לפליטה.
- 32,10 ויאמר יעקב, אלהי אבי אברהם, ואלהי אבי יצחק: יהיה האמר אלי, שוב לארצך ולמולדתך--ואיטיבה עמך.
- 32,11 קטנתי מכל החסדים, ומכל-האמת, אשר עשית, את-עבדך: כי במקלי, עברתי את-הירדן הזה, ועתה הייתי, לשני מחנות.
- 32,12 הצילני נא מיד אחי, מיד עשו: כי-יבא אנכי, אתו--פני-יבוא והכני, אם על-בנים.
- 32,13 ואתה אמרת, היטב איטיב עמך; ושמתני את-זרעך כחול הים, אשר לא-יספר מרב.
- 32,14 וילן שם, בלילה ההוא; ויקח מן-הבא בידו, מבסה--לעשו אחיו.
- 32,15 עזים מאתים, ותישים עשרים, רחלים מאתים, ואילים עשרים.
- 32,16 גמלים מיניקות ובניהם, שלשים; פרות ארבעים, וזפרים עשרה, אתנת עשרים, וערים עשרה.
- 32,17 ויתן, ביד-עבדיו, עדר עדר, לבדו; ויאמר אל-עבדיו, עברו לפני, וכוח תשימו, בין עדר ובין עדר.
- 32,18 ויצו את-הראשון, לאמר: כי יפגשך עשו אחי, וישאלך לאמר, למי-אתה ואנה תלך, ולמי אלה לפניך.
- 32,19 ואמרת, לעבדך ליעקב--מבסה הוא שלוחה, לאדני לעשו; והנה גם-הוא, אחריו.
- 32,20 ויצו גם את-השני, גם את-השלישי, גם את-כל-ההלכים, אחרי העדרים לאמר: כדבר הזה תדברון אל-עשו, במצאכם אתו.
- 32,21 ואמרתם--גם הנה עבדך יעקב, אחריו: כי-אמר אכפכה פניו, במבסה ההלכת לפני, ואחר-כן אראה פניו, אולי ישא פני.
- 32,22 ומעבר המבסה, על-פניו; והוא לן בלילה-ההוא, במבסה.
- 32,23 ויקם בלילה הוא, ויקח את-שתי גישיו ואת-שתי שפחתיו, ואת-אחד עשר, ילדיו; ויעבר, את מעבר-יבוק.
- 32,24 ויקחם-ויעברם, את-הנחל; ויעבר, את-אשר-לו.
- 32,25 ויתר יעקב, לבדו; ויאבק איש עמו, עד עלות השחר.
- 32,26 וירא, כי לא יכל לו, ויגע, בכף-ירכו; ותקע בכף-ירך יעקב, בהאבקו עמו.
- 32,27 ויאמר שלחני, כי עלה השחר; ויאמר לא אשלחך, כי אם-ברכתני.
- 32,28 ויאמר אליו, מה-שמך; ויאמר יעקב.
- 32,29 ויאמר, לא יעקב יאמר עוד שמך--כי, אם-ישראל: כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים, ותוכל.
- 32,30 וישאל יעקב, ויאמר הגידה-נא שמך, ויאמר, למה זה תשאל לשמי; ויברך אתו, שם.
- 32,31 ויקרא יעקב שם המקום, פניאל: כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים, ותנצל נפשי.
- 32,32 ויזבח-לו השמש, כאשר עבר את-פנואל; והוא צלע, על-ירכו.
- 32,33 על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה, אשר על-כף הירך, עד, היום הזה: כי נגע בכף-ירך יעקב, בגיד הנשה.